

még jubileumot is ünnepeltek. Tizenöt éves volt a kis közösség.

Hasonló aktivitással készülnek az idei programokra is: könyvbemutató a kultúra napján, hat előadásból álló sorozat *Átléphetünk a következő évezredbe?* címmel, képzőművészeti alkotótábor szerepel egyebek mellett a terveik között.

Ahogy *Szegedi Miklósné*, a kör elnöke írja, nem unatkoznak. „Nálunk senki sem kap semmiféle tiszteletdíjat, külön elismerést a végzett munkájáért, hacsak nem számít annak, hogy nem feledkezünk meg egymás névnapjáról legalább egy telefonhívás, egy képeslap erejéig, s hogy egy-egy munka befejeztével azzal búcsúzzunk, hogy »mindenkinek mindent köszönök«. Miért, kiért is dolgozunk mi, civil szervezetek? Természetesen annak a településnek a lakói érdekében tesszük a dolgunkat, ahol élünk, ahol ezek a szerveződések létrejöttek. Az a célja minden közösségnek, hogy színesebbé, változatosabbá tegye az adott település életét. Mintegy kiszélesítve a skálát, kiegészítse a közművelődési intézmények munkáját, vállalva a kisebb horderejű vagy kevesebb anyagi áldozatot kívánó feladatokat, amelyek egy nagyobb intézmény erejét felapróznák. Sajnos a tapasztalat az, hogy ezt ma még csak kevesen látják így, gyakran találhatjuk szemben magunkat elutasítással, távolságtartással. Holott minden bizonnyal megérné megadni a támogatást egy ilyen közösségnek, hiszen az valószínűleg kisebb összegű volna, mint az adott feladat intézményi költségkihatása. Jó volna érezni, hogy számítanak, odafigyelnek ránk, amikor a település kulturális életét tervezi az adott kulturális bizottság, nem elfeledkezve e közösségek önkéntes, de nívós munkájáról. Tudom, ezt nekünk kell kivívniunk, de mi nem harcolni akarunk, mert többnyire elég jó ideje bizonyítottuk és bizonyítjuk már közösségünk létjogosultságát, hanem együtt jól érezve magunkat tenni, amit vállaltunk, mindannyiunk épülésére és örömére.” Kívánunk neki sok sikert ezen az úton!

Tanácskozás a gyermekirodalomról

Ha a gyermekkultúrát támogatja, a jövőt támogatja. Ez volt a szlogenje az IBBY (International Board on Books for Young People, Gyermekkönyvek Nemzetközi Tanácsa) és a Fővárosi

Szabó Ervin Könyvtár közös rendezvényének december 3-án. Jó volt látni, milyen sokan gondolják ezt így, a résztvevők között voltak írók, illusztrátorok, folyóirat-szerkesztők, könyvtárosok, internetes gyermekportál-készítők, és még ki tudja, milyen szakmák képviselői. Sokunkat érint, érdekel tehát a téma, és sokan szeretnénk tenni a gyermekkultúra javításáért.

A program első pontjaként *Békés Pál*, az IBBY magyar szekciójának elnöke átadta *Nógrádi Gábornak* és *Jankovics Marcellnak* az IBBY oklevelét. Az ő könyveik kerültek be abba a nemzetközi gyűjteménybe, mely bejárja a világot, bemutatva egyes nemzetek ifjúsági irodalmát.

Ezután *Fűzfa Balázs* főiskolai docens előadása következett, melyet egy Radnóti-verssel indított. Felhívta a figyelmünket, hogy egyes vélemények szerint az olvasás muzeológiai, és a könyvtár manapság már az olvasás múzeuma. Tanár lévén ő is egyre inkább tapasztalja, hogy a diákok nem olvasnak, a meseelőadásokon egyre gyakrabban történik meg, hogy a gonoszok szurkolnak a gyerekek. Az olvasás szót több szempontból körüljárta. Alapjelentése: *grafikus jeleket jelentéssel felruház*, de a vakok is olvasnak, a filmnézés is olvasás, képek olvasása. Mivel a számítógépek egyre több téren hódítanak, elképzelhető, hogy a következő lépés a szépirodalomban az lesz, hogy olyan alkotás születik, mely csak digitálisan élvezhető.

Kucska Zsuzsa, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Gyermekkönyvtáros Szekciójának elnöke volt a következő előadó. Összefoglalta, hogy az utóbbi években milyen hasonló jellegű konferenciák voltak már országsszerte. Kiemelte a 2000-ben Békéscsabán rendezett tanácskozást, ahol azt az alapgondolatot járták körbe, hogy ne döntünk a gyerekek helyett. Hagyjunk nekik teret a cselekvésre és a választásra. Az UNESCO egyik jelmondata is ez volt, a gyerekeknek meg kell tanulniuk tanulni, dolgozni, együtt élni és élni.

A szünet után *Kovács Titusznak*, a *Zsiráf* főszerkesztőjének színes, kivetítéssel kísért előadása következett. Megismerhettük a nemzetközi és a hazai gyermek- és ifjúsági lapok jellemzőit. Részletesen ismertette lapjuk alapfilozófiáját és terveiket.

A konferenciát *Nagy Attila* zárta, aki kedvenc gyerekkönyveit ajánlotta a megjelentek figyelmébe. A bemutatott magyar szerzők művei közül többen elnyerték az IBBY magyar szekció-

jának Év Gyermekkönyve Díját. A program a kiadók új megjelenéseinek bemutatójával ért véget. Bővebb információt az IBBY magyar szekciójának munkájáról a www.ibby.hu oldalon olvashatnak.

Kaposi Ildikó, Kiss Katalin

Felújították a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Kálvária téri könyvtárát

Az 1951-ben alapított könyvtárat utoljára 1988-ban újították fel, amikor a két külön épületben működő gyermek- és felnőtt könyvtárat ún. kétfedeles könyvtárrá alakították át.

A nagyobb alapterületű, 294 m²-es részben a családi könyvtár, a kisebb alapterületű, 99 m²-es részben pedig a kézikönyvtár kapott helyet.

A könyvtár Középső-Józsefvárosban, annak leromlott állapotú részén, de egy viszonylag fiatal, húszéves lakótelep szomszédságában működik. Hatóköre kiterjed a Tisztviselőtelepre, sőt a Ganz-Mávag Művelődési Házának eladása és az ott működő könyvtár megszüntetése óta a Mávag Kolóniára is. A lakóterület minőségére jellemző, hogy 39 ezer lakásának csak 64 százaléka komfortos. A lakások 45 százaléka egyszobás, és ezekben átlagosan 1,7 lakó lakik (az 1990 évi népszámlálás adatai). A könyvtár vonzáskörzetében kilenc általános iskola, több óvoda és öt középiskola működik.

A lakosság jórészt anyagilag és szociálisan hátrányos helyzetű, magas az etnikai kisebbség aránya. Ugyanakkor a környék lakossága vegyes összetételű, iskolázottságában, kulturális igényeiben is sokszínű.

A könyvtárat 2001-ben igénybe vevők összetétele az 1201 fő beiratkozott olvasó alapján:

gyermek	30%
középiskolás	13%
főiskolás	6%
aktív korú	21,5%
nyugdíjas	26%
egyéb	3%

A 2002. évi felújítás során nemcsak festés-mázolás és burkolatsere, hanem fűtőkorszerűsítés is történt, és a teljes elektromos hálózatot kicserélték. A fővárosi önkormányzat biztosította az átalakítás költségét, a kerületi önkormányzat a bútorzat megújításához járult hozzá.

Az eddig két épületben, a Kálvária tér 12. és 13. szám alatt működő könyvtárat egy épületben, a Kálvária tér 12. szám alatt alakítottuk ki. A kézikönyvtár új elhelyezése nyugodt teret biztosít az információkereséshez, feladatmegoldáshoz, a kutakodáshoz és az új szolgáltatáshoz, az ingyenes internethasználathoz.

A régi felnőttkölszönző is átalakult, helyet adva az új „gyermekkuckónak” is. Nemcsak a könyvtár belső képe frissült fel, hanem állománya is. Több mint kilencezer kötet könyvet törlöttünk, és addig csak helyben használható szakkönyveket, kézikönyveket tettünk kölcsönözhetővé.

Az állomány átrendezésénél és a szolgáltatások kialakításánál az volt a célunk, hogy olvasóink könyvtárunkkal szemben támasztott növekvő igényeit minél jobban ki tudja elégíteni.

Ennek megfelelően alakítottuk állományunkat és szolgáltatásainkat:

- 17 343 kötet könyv
- 38 féle folyóirat
- kézikönyvtár és helyben-használat
- gyermekkönyvtári rész
- roma irodalmi különgyűjtemény
- vállalkozási információs gyűjtemény
- internethasználat
- számítógépes katalógus
- fénymásolási lehetőség
- videókölszönzés
- CD és CD-ROM kölcsönzés

Nyitvatartási időnk is az itt élő emberek igényeihez igazítottuk, ezért a hét minden munkanapján nyitva tartunk. (Hétfőn, szerdán és pénteken 14-től 19, kedden 9-től 14, csütörtökön 10-től 14 óráig.)

Apai Béláné nyugdíjas lesz

Apai Béláné dr. Csepely Erzsébet 1949-től, diplomája átvételétől 2002 decemberéig a fiatalok között osztotta szét tudását a magyar irodalomról, a latin nyelvről és a könyvekről, könyvtárakról, könyvtárhasználatról.

Ezt a bőséges tudást mindenkor frissítette. Most, hetvenhetedik évében, legutóbbi könyvtára átadásakor is azok voltak számára a legfontosabb kérdések, hogy lesz-e több számítógép a könyvtárban, lehet-e intenzíven fejleszteni az állományt és a fiatalok könyvtári igényességét a közeli években.

Hogy könnyűek voltak-e számára az elmúlt évtizedek, arra bizvást nemmel válaszolhatunk. Azoknak, akik magas színvonalon végezték az iskolai könyvtári munkát, erős hitre és nagy akaraterőre volt szükségük. Közé-